

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКА МІСЬКА РАДА
Департамент економіки і інвестицій
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Інститут Менеджменту
Кафедра фінансів
БЕЛОРУССКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ЭКОНОМИЧЕСКИЙ УНИВЕРСИТЕТ
Факультет финансов и банковского дела (Беларусь)
ВОЛГОГРАДСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ АРХИТЕКТУРНО-СТРОИТЕЛЬНЫЙ
УНИВЕРСИТЕТ Кафедра экономической теории и экономической политики (Россия)
МІЖНАРОДНА АКАДЕМІЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ НАУК (Грузія)
РЕГІОНАЛЬНИЙ ФІЛІАЛ НАЦІОНАЛЬНОГО ІНСТИТУТУ
СТРАТЕГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У М. ЛЬВОВІ
ТЕЛАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. ЯКОБА ГОГЕБАШВІЛІ
(Грузія)
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. Ю. ФЕДЬКОВИЧА
Економічний факультет

МАТЕРІАЛИ

II Міжнародної науково-практичної конференції «СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВИХ ТА ІННОВАЦІЙНО- ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ»

1 березня 2013 р.

ВНТУ
ВІННИЦЯ
2013

УДК [336+330.341.1] (477)
ББК [65.261+65.01] (4УКР)
С91

Друкується за рішенням Вченої ради Вінницького національного
технічного університету Міністерства освіти і науки, молоді та спорту
України

Головний редактор: **В. В. Грабко**

Відповідальний за випуск: **В. В. Зянько**

Рецензенти: **В. В. Зянько**, доктор економічних наук, професор;
І. Ю. Єпіфанова, кандидат економічних наук, доцент.

С91 Сучасні тенденції розвитку фінансових та інноваційно-інвестиційних процесів в Україні: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції. – Вінниця : ВНТУ, 2013. – 368 с.

ISBN 978-966-641-508-3

В матеріалах конференції висвітлено доповіді вітчизняних та іноземних науковців, які розглянуто на II Міжнародній науково-практичній конференції «Тенденції управління фінансовими та інноваційними процесами в умовах ринкових перетворень» 1 березня 2013 року в м. Вінниця.

Розраховано на студентів, аспірантів, викладачів, наукових співробітників.

УДК [336+330.341.1] (477)

ББК [65.261+65.01] (4УКР)

Автори вміщених матеріалів висловлюють свою думку, яка не завжди збігається з позицією редакції. Матеріали подано в авторській редакції.

ISBN 978-966-641-508-3

© Вінницький національний
технічний університет, 2013

сільськогосподарських підприємствах: практичний аспект та проблеми	
Луцак Н. С. Інноваційний розвиток підприємства через модернізаційні процеси	293
Міронова Ю. В., Воєділова Д. Д. Формування моделі ефективності господарської діяльності підприємства	295
Мойсеєнко І. П. Антикризове управління в системі економічної безпеки підприємства	298
Мороз О. О., Белінська С. О. Управління якістю виробництва швидкозаморожених плодоовочевих продуктів	301
Небава М. І., Заворотна Ю. І. Шляхи формування ефективної системи управління оборотними коштами підприємства	304
Опольський О. І. Соціальна політика підприємства як інструмент розвитку його організаційної культури	307
Присяжнюк С. В., Августова О. О. Витрати: облік за національними та міжнародними стандартами	310
Присяжнюк С. В., Коваленко А. О. Оцінка поточних зобов'язань у вітчизняній та міжнародній обліковій практиці	313
Присяжнюк С. В., Нажа А. С. Облік основних засобів за міжнародними та національними стандартами	316
Притула В. І. Програма наставництва як кластерний елемент системи професійного розвитку та навчання персоналу	319
Рудковська О. Л. Джерела фінансування антикризових заходів на підприємстві	322
Рудковська О. Л., Грабчук Г. С. Проблеми в управлінні грошовими потоками підприємства	324
Рудковська О. Л., Кацан В. С. Особливості ефективного використання необоротних активів торговельних підприємств	327
Салип Ю. О. Розрахунок внутрішньогалузевої конкурентоспроможності підприємств	329
Сердюк Т. В., Клопотовська Є. О. Автомобільні шляхи як фактор розвитку автомобільних перевезень	333
Сердюк Т. В., Кравчук Г. В. Сучасний стан, проблеми та перспективи розвитку ОСББ в Україні	336
Сердюк Т. В., Лавровська І. В. Трансакційні витрати в сучасних умовах будівельної діяльності	338
Сінельнік В. В. Формування вартості страхових компаній в сучасних умовах розвитку ринку небанківських фінансових послуг в Україні	341
Стасюк Н. Л., Маковей Т. Ю. Формування капіталу акціонерного товариства в сучасних умовах в Україні	343
Стасюк Н. Л., Трифаненко Ю. В. Управління витратами на промислових підприємствах	346
Стожок Л. Г. Управління соціальними ризиками на підприємстві як механізм забезпечення конкурентоспроможності	349
Фещенко О. М., Літвінов С. О., Андронатій О. І. Аналіз основних проблем управління сучасним підприємством	352
Чалюк П. В., Вакановська А. В. Сучасні тенденції розвитку маркетингової стратегії на підприємстві	354
Черкашина М. В. Теоретичні підходи до оцінки контролю якості продукції	357
Швейкіна Л. Я., Ганзієнко Н. І. ідентифікація моделей економічної поведінки підприємств на прикладі молокопереробної галузі Вінниччини	360
Штовба О. В., Пантоха Дуке Естефанія Паола Якість продукції як засіб підвищення престижу підприємства	363
Яковишина Н. А., Бобошко Т. В. Особливості відображення поточної дебіторської заборгованості у фінансовій звітності	365

заходів: використання стратегічних злиттів та поглинань; створення нових каналів продажу та розширення існуючих, постійне використання онлайн-можливостей; інтеграція системи управління ризиками страховика на рівні всієї організації; впровадження нових продуктів або оновлення існуючих, покращення сервісного обслуговування.

Ризик-менеджмент в сучасних складних умовах перетворюється на систему стратегічного управління ризиками, що викликана як зовнішніми чинниками (вимоги з боку регулюючих органів, рейтингових агентств), так і внутрішніх (прагнення до транспарентності ідентифікованих ризиків діяльності компанії, кількісного та якісного управління). При створенні стійкого бренду компанії значна увага приділяється іміджу ризик-менеджменту. [4]

Визначення вартості страховика та управління нею дає можливість аналізувати й оцінювати результати діяльності компанії орієнтуючись на довгострокову перспективу з урахуванням всіх змін, які відбуваються в діловому середовищі. Вагомими факторами формування вартості страхових компаній є проведення стратегічних вкладень фінансових ресурсів у безпечне зростання, досягнення операційної досконалості і стимулювання інновацій.

Література

1. Ионин Д.Е. Концепция механизма управления стоимостью страховой компании / Д.Е. Ионин // Финансы, учет, банки. – 2007. – №13.– С. 108–115.

2. Проект розпорядження Нацкомфінпослуг «Про затвердження Вимог до рейтингу фінансової надійності (стійкості) страховиків та перестраховиків-нерезидентів та порядку їх підтвердження» // офіційний сайт Нацкомфінпослуг. – www.dfp.gov.ua

3. Офіційний сайт Нацкомфінпослуг [Електронний ресурс]. – <http://www.dfp.gov.ua>

4. Copulsky, Jonathan R. Brand Resilience: Managing Risk and Recovery in a High-Speed World. – Palgrave Macmillan. – 2011. – 256 p.

УДК 338.24.021.8

Стасюк Надія Леонідівна, канд. екон. наук, доцент;

Маковей Тетяна Юрївна,

Вінницький національний технічний університет

ФОРМУВАННЯ КАПІТАЛУ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ В УКРАЇНІ

Постановка проблеми. Важливу роль в сучасній економіці України відіграють акціонерні товариства. Формування капіталу акціонерних товариств має ряд особливостей, які потрібно досліджувати з ціллю їх успішного функціонування. Від капіталу наряду залежить стабільність процесу виробництва та його постійне зростання. Це закріплює позицію підприємства на ринку і робить його конкурентоспроможним. Підприємство, яке здатне створити оптимальну структуру джерел фінансування, має можливість безперервно забезпечувати свою діяльність та максимізувати прибуток.

Аналіз основних досліджень та публікацій. Джерела формування капіталу досліджувалися такими вченими, як Чернявська Є.І., О. М. Кравчук, Г. Г. Кірейцев, А. М. Подд'юркін, І. О. Бланк, І. Й. Яремко та ін. Розробки та здобутки цих науковців створили базу для подальших теоретичних та практичних досліджень.

Мета статті – визначення внутрішніх та зовнішніх джерел формування капіталу

акціонерних товариств, його структури, а також шляхів її удосконалення.

Виклад основного матеріалу. Власний капітал може бути утворений за допомогою внесення власниками акціонерного товариства грошових коштів та інших активів, а також шляхом нагромадження суми доходу [1, с. 127].

Формування власних фінансових ресурсів (капіталу) може здійснюватися за допомогою внутрішніх та зовнішніх джерел. До внутрішніх джерел відносять прибуток, який залишається в розпорядженні підприємства; амортизаційні відрахування від основних засобів та нематеріальних активів та інші внутрішні джерела формування власних фінансових ресурсів підприємства.

Зовнішні джерела, в свою чергу, створюють завдяки залученню додаткового пайового капіталу, одержанню підприємством фінансової безоплатної допомоги, інших джерел формування власних фінансових ресурсів [2, с. 228-229].

Відповідно до П(С)БО № 2 власний капітал підприємства має такі складові:

- статутний капітал;
- пайовий капітал;
- додатково вкладений капітал;
- резервний капітал;
- нерозподілений прибуток (непокріті збитки);
- вилучений капітал.

Коригуючими показниками власного капіталу є неоплачений капітал та вилучений капітал [3].

Розглянемо складові власного капіталу підприємства детальніше.

Згідно зі ст. 14 Закону України «Про акціонерні товариства» мінімальний розмір статутного капіталу становить 1250 мінімальних заробітних плат виходячи із ставки мінімальної заробітної плати, що діє на момент створення (реєстрації) акціонерного товариства. Якщо після закінчення другого та кожного наступного фінансового року відбудеться зменшення вартості чистих активів акціонерного товариства порівняно з розміром статутного капіталу, товариство зобов'язане оголосити про зменшення свого статутного капіталу та зареєструвати відповідні зміни до статуту.

Пайовий капітал формують юридичні особи, для яких передбачено внесення пайових внесків та реєстрація установчих документів різної форми (кредитні спілки, споживчі товариства, колективні сільськогосподарські підприємства).

Додатковий вкладений капітал відображає суму, на яку вартість реалізації випущених акцій перевищує їх номінальну вартість.

До додаткового капіталу належать:

- 1) результати переоцінки основних засобів, тобто їхня дооцінка;
- 2) емісійний дохід акціонерного товариства (дохід від продажу акцій більший від їхньої номінальної вартості);
- 3) безкоштовно отримані грошові й матеріальні цінності на виробничі цілі;
- 4) асигнування з бюджету на фінансування капітальних вкладень;
- 5) асигнування на поповнення обігових коштів.

Резервний капітал представляє собою суму резервів, які створюються за рахунок чистого прибутку підприємства відповідно до чинного законодавства або установчих документів.

Резервний капітал являє собою запасне фінансове джерело, яке створюється для гарантування безперебійної роботи підприємства і дотримання інтересів третіх осіб. Наявність такого фінансового джерела надає впевненості позичальникам, що підприємство погасить свої зобов'язання. Чим більша сума резервного капіталу, тим більша сума збитків може бути компенсована.

Відповідно до ст. 19 Закону України «Про акціонерні товариства» резервний

капітал АТ не може бути менше ніж 15 відсотків статутного капіталу, якщо інше не визначено статутом товариства. Резервний капітал формується шляхом щорічних відрахувань від чистого прибутку товариства або за рахунок нерозподіленого прибутку. Розмір щорічних відрахувань до резервного капіталу не може бути меншим ніж 5 відсотків суми чистого прибутку товариства за рік [4].

Резервний капітал створюється для покриття збитків товариства, а також для збільшення статутного капіталу, виплати дивідендів за привілейованими акціями, погашення заборгованості у разі ліквідації товариства тощо.

Нерозподілений прибуток – це частина прибутку акціонерного товариства, яка була отримана в попередньому періоді і не використана на споживання власниками (акціонерами, пайовиками) і персоналом. Цільове призначення цієї частини прибутку для реінвестування в розвиток виробництва.

Під час визначення суми власного капіталу сума непокритого збитку вираховується [5, с. 244-245].

Неоплачений капітал показує суму, яку заборгували власники (учасники) за внесками до статутного капіталу акціонерного товариства. Ця сума відображає ту частку статутного капіталу, яка ще не внесена учасниками, а тому вираховується при визначенні величини власного капіталу.

Вилучений капітал відображає фактичну собівартість акцій власної емісії або часток, які були викуплені товариством у його учасників.

Яремко І. Й. виділяє дві основні складові у власному капіталі, а саме:

- інвестований капітал – це капітал, який був вкладений власниками в підприємство;

- накопичений капітал – це капітал, створений на підприємстві додатково до того, який спочатку був вкладений власниками.

Інвестований капітал формується з номінальної вартості простих і привілейованих акцій, додатково оплаченого (понад номінальну вартість акцій) капіталу, а також безоплатно отриманих цінностей.

Інвестований капітал представлений в балансі трьома складовими:

1. статутним капіталом;
2. додатковим капіталом (у частині отриманого емісійного доходу);
3. додатковим капіталом (у частині безоплатно отриманого майна) чи фондом соціальної сфери.

Накопичений капітал відображається у вигляді статей, які виникають у результаті розподілу чистого прибутку, а саме таких, як резервний капітал, нерозподілений прибуток та інші схожі статті) [6, с. 18].

Ефективність формування капіталу АТ в Україні пов'язана із системою корпоративного управління. Саме корпоративне управління «повинне забезпечити досягнення поставлених статутних цілей, забезпечити компанію необхідними ресурсами як внутрішніми, так і зовнішніми, забезпечити безперешкодний розвиток продуктивних сил».[7, с. 142]

Висновки. Виходячи з вище проведеного дослідження, можна запропонувати впровадити в практику фінансово-господарської діяльності вітчизняних акціонерних товариств наступні заходи для формування їх власного капіталу:

По-перше, для оптимізації структури власного капіталу підприємств потрібно зосередити значну частину статутного капіталу в руках ефективних власників. Вони можуть забезпечити в подальшому зростання власного капіталу підприємств за рахунок коштів і майна нових залучених членів і активізувати інвестиційну діяльність.

По-друге, необхідно законодавчо закріпити нормативне значення розмірів додаткового капіталу, а саме норму додаткового капіталу достатньо обмежити 20

відсотками від розміру статутного капіталу. Дооцінка активів та індексація основних засобів акціонерного товариства має впливати на збільшення додаткового капіталу у структурі власного капіталу лише у виключних ситуаціях.

По-третє, створювати та підтримувати значні розміри резервного капіталу акціонерних товариств у всіх галузях економіки.

По-четверте, акціонерним товариствам необхідно створювати резерв по дивідендах. Створення дивідендного резерву є гарантією дотримання обов'язків по виплаті дивідендів перед акціонерами.

Література

1. Кравчук О. М. Фінансова діяльність суб'єктів підприємництва: навч. посіб. / О. М. Кравчук, В. П. Лещук. - К. : Центр учбової літератури, 2010. — 504 с.
2. Бланк И. А. Управление формированием капитала : учеб. пособ. / И. А. Бланк. - К. : НикаЦентр, Эльга, 2000. — 512 с.
3. Кірейцев Г. Г. Фінансовий менеджмент: навч. посіб. / Г. Г. Кірейцев - К. : ЦУЛ, 2002. — 496 с.
4. Закон України “Про акціонерні товариства” від 17.09.2008 р. N 514-VI.// Режим доступу – <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/514-17>
5. Поддєрьогін А. М. Фінансовий менеджмент : підруч. / А. М. Поддєрьогін. - К. : КНЕУ, 2005.— 536 с.
6. Яремко І. Й. Управління капіталом підприємства: економічний і фінансовий інструментарій: [монографія] / І. Й. Яремко. - Львів : Каменяр, 2006. — 176 с.
7. Чернявська Є.І. Реструктуризація підприємства в умовах трансформаційної економіки: [монографія] / Є. І. Чернявська. – Луганськ: СНУ ім. В.Далія, 2004.-263с.

УДК 338.24.021.8

Стасюк Надія Леонідівна, канд. екон. наук, доцент;
Трифаненко Юлія Володимирівна,
Вінницький національний технічний університет

УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ НА ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Постановка проблеми. На сьогоднішній час діяльність підприємств характеризується загостренням конкурентної боротьби, і тому для успішного функціонування та подальшого розвитку потрібно побудувати ефективну систему управління витратами, що є процесом розроблення і прийняття управлінських рішень за всіма аспектами формування та розподілу їх на підприємстві. Витрати є основним показником діяльності підприємства, і в значній мірі обмежують обсяг прибутку. Також вони формують мінімальну ціну на продукцію і досить сильно впливають на конкурентоспроможність підприємства.

Аналіз основних досліджень та публікацій. Процес управління та аналіз витрат, їх шляхи зниження та оптимізації, методи при розрахунку собівартості продукції за останній час стали предметом уваги та досліджень багатьох фахівців таких як: І.Є.Давидович, Р.Каплан, С.А.Котляров, В.Г.Лебедев, В.М.Панасюк, А.В.Череп, Дж. К.Шим, та багато інших [1 ст.9].

Мета статті - це узагальнення основних підходів щодо управління витратами на промислових підприємствах, а також висвітлення сучасних методів калькулювання собівартості продукції в залежності від різних чинників.

Виклад основного матеріалу. З економічної точки зору витратами називаються внутрішні витрати підприємства при оптимальному варіанті виготовлення продукції

Наукове видання

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВИХ ТА ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

Головний редактор: **В.В. Грабко**

Відповідальний за випуск: **Зянько В.В.**

Підписано до друку 17.02.2013 р.
Формат 29,7×42 1/4. Папір офсетний.
Гарнітура Times New Roman.
Друк різнографічний Ум. друк. арк. **28,73**
Наклад 150 прим. Зам. № 2013-009

Вінницький національний технічний університет,
21021, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
серія ДК № 3516 від 01.07.2009

Віддруковано в Вінницькому національному технічному університеті
в комп'ютерному інформаційно-видавничому центрі.
21021, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
ВНТУ, ГНК, к. 114.
Тел. (0432) 59-87-38.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
серія ДК № 3516 від 01.07.2009